

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

ЧЕТВРТАК 22. ФЕБРУАРА 1896.

БРОЈ 8.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

Ц е н а :

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

Успомена на проглас Српске Краљевине и ступање на српски престо **Његовог Величанства Краља Александра I** прославиће се и ове године 22. Фебруара.

И овога ће се пута Срби сетити своје славне прошлости, славних предака и још славнијих својих ослободилаца.

Присуствовањем на благодарењу у Саборној цркви, кићењем домова заставама и осветљењем, грађани београдски ће, као што су и до сада увек радили, дати само један незнатан видљив знак своје велике захвалности за заслуге својих ослободилаца и одане љубави и поданичке верности према потомку славом увенчаних Обреновића, своме **Краљу Александру I.**

Од Представништва општине београдске, 21. фебруара 1896. године.

ОБЈАВА

На основу решења одбора општинског од 13. фебруара 1896. год. КНБр. 84. суд општински

објављује:

Сваки касапин или трговац, који има зрелих дебелих свиња, па жели да их поклоље на општинској кланици и да маст или месо на страну извезе, има се за то пријавити суду општинском, који ће помоћу нарочите комисије овај рад и извоз производа контролисати.

За ону количину масти или меса, што дотични буде извезао, општина ће вратити суму наплаћену за касапску аренду, но и то само под погодбом, ако је та маст чиста и добра, што ће се тако исто комисијски констатовати.

Ко се не буде придржавао прописа и наредба суда у овоме послу, или ко буде покушао да нечисту и рђаву маст извезе, неће се овом повластицом моћи користити.

Од суда општине београдске, 16. фебр. 1896. год. АБр. 1263.

ОБЗНАНА

Према правилнику за инсталацију водовода по зградама града Београда, несме се инсталација ни у једној згради пре предузетно што овлашћени инсталатер не поднесе Упр. водовода план за спровод воде на одобрење; па и тада ако Упр. водовода план одобри, мора се опет инсталација подврћи проби на притисак од 10 атмосфери под надзором техничког органа Упр. водовода.

Међутим Упр. водовода приметила је у последње доба, да се многи инсталатери ових прописа не придржавају, па не само то, но да и сами сопственици зграда у варљивој обмани да их инсталација што јефтиније стаје, узимају по све неспремне

људе за вршење ових послова мислећи, да је сваки шлосер и клонфер способан за вршење истих. Услед овога често се дешавају разне жалбе: као да се инсталација сваки час квари, да им вода по кад што у подрумима излива, да им водомери показују већу потрошњу но што они мисле да су потрошили и т. д. и т. д., те тим наносе на првом месту и сами себи штету па и самој општини.

Управа водовода скреће на ово пажњу сопственика зграда у престоници и упозорује их да у будуће ни један сопственик зграда не узима за нову инсталацију водовода по зградама или за оправку већ постојеће инсталације она лица — шлосере, клонфере и т. д. — који немају при себи легитимациону карту од Упр. водовода да могу те послове вршити. *Та карта мора да буде датирана од ове 1896. год.*

Који од сопственика зграда повери изграду другом неовлашћеном лицу тај нека све штетне последице сам себи припише; Управа водовода не само што ће применити казне према таким господарима зграда, но ће им с места даљу употребу воде обуставити.

Из канцеларије Управе Водовода 1. фебруара 1896. г. ВБр. 400.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНИ САСТАНАК
1. Фебруара 1896. год.

Председавао председник београдске општине г. Михаило М. Вогићевић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић; од одборника били: г.г. Спасоје Илић, Дамјан Стојковић, Ђорђе Димитријевић, Стеван П. Поповић, Дим. Гавриловић, М. Милациновић, Светозар Н. Швабић, И. Козлић, Сава М. Цевапровић, Дим. Милојевић, Ј. Алкалај, Д-р М. Николић, Н. Антоновић, Михајло Михајловић, Влад. М. Ђорђевић, Д-р Војислав М. Суботић, Јарослав Безуха.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 25. Јануара 1896. год. и примљен је без измена.

привикну се рату, а у дневним сукобима у целој земљи разви се у њој самостална и чила снага. Фрајкорске чете, уз које су Срби пристајали и борили се противу Турака, биле су управо школа за доцније самостално делање; јер су доцније многи важнији људи, који су учествовали у буни на дахије, били часници у тим четама — па међу њима и сам Кара-Ђорђе. Ове прилике биле су од велика утицаја на доцнију судбу Србије и може се рећи, да је доцнија револуција (1804) и њен успех омогућен само учествовањем народа у овом последњем аустро-турском рату.⁽¹⁾

Срби и ако нису ништа добили овим ратом, ипак он није за њих са свим бесплодан. *Они су добили прилике да се измере са својим старим душманима и да урођеном им јунаштву придаду изворе и силе војне дисциплине.⁽²⁾* На скоро после објављења свиштовског мира, дођу у Србију турски комесари да приме: градове, вароши и целу земљу, а аустројске трупе

(1) Kallay B. Geschichte der Serben, I. S. 264.

(2) Сеп-Рене Таљандије (Н. С. Јовановић) Србија у XIX. ваку, стр. 63—64.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 836, 642, 611, 735, 582, 561, 560, 510, 559, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио,

да су му непознати: Новак Дрндаревић б. калфа трговачки, Милан Спасић б. поштански кочијаш, Димитрије Спасић б. ноћни стражар, Мијаило Стојановић б. шталмајстор, Светозар — Тоza — Јевтић б. поштански кочијаш и Марија невенчана жена Аранђела Николића ноћног стражара, Веса Спасић, — Стојковић, разносач пецива, Стеван Стојановић пекар, Риста Ристић б. практикант, Сава Мијајловић бив. слуга и Петар Ђорђевић б. кафеџија; да је Милица ж. Симе Лазаревића бакалина доброг владања и доброг имовног стања; да је Ђорђе М. Поповић телеграфиста доброг владања и средњег имовног стања; да је Моша А. Маца доброг владања и слабог имовног стања; да је Мита Витез слуга рђавог владања и непознатог имовног стања.

III

На предлог протопрезвитерата београдског, одбор је решио,

да за 1896. и 1897. годину буду турске саборне цркве, главни: Сава Константиновић трговац, помоћни: Коста Глишић бакалин, Глиша Миленковић бакалин, Љубомир Мишковић трговац и Станимир Мирковић трговац.

IV

На тражење грађевинског одељења општинског ГБр. 62, одбор је решио,

да буду чланови комисије за одређивање оса у појединим улицама ова господа одборници:

а., За кварт варошки: Никола Спасић и Давид Були, трговци.

б., За кварт теразијски: Драгутин Величковић и Голуб Јанић трговац.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

(НАСТАВАК)

Ну толика крв српска проливена у овом ратовању — Кочиной крајини — ипак је на крају крајева донела извесне користи. У Срба у овом рату ојача народна самосвест, — коју су они, у свима досадашњим покретима на Балкану, доста јасно манифестовали — а томе много допринесе жива веза међу Србима с обе стране Саве и Дунава, нарочито пак у фрајкорским четама. Потштена раја, која за време турске владе није узимана у војску, па чак ни оружја није смела носити, употребљавана је само као средство за извор пореске снаге. За време пак овог рата вежбана од официра једне европске силе,

напусте за навек ове пределе, који су заливани толиком крвљу. И Србија опет постаде турски пашалук, а њени становници који се надаху да ће се са свим ослободити од Турака, постану раја. Ну и при свем том са старим системом не поврати се и стари дух, јер кад су турски комесари, који дођоше да приме земљу, видели, где из једног града, који је такође требао да им се преда у руке, изађе српска чета под оружјем, па стаде вршити цело војничко вежбање као и царска војска, врло се зачудише и онако зачуђени забринуте погађајући шта се одатле може исплести. „Комшије — рећи ће један од њих — шта ви то начинисте од наше раје?“ „Не знам хоће ли бити истина — вели Ј. Ранке — што кажу, да су се Срби мислили под једним официром из Фрајкора још и поћићи на Турке, или га себи за кнеза измолити; и да су неку младу Српкињу, коју је онај запазио као од шале звали својом књагињом — тек јасно је то, да се није могао одмах угушити дух народне самосталности један пут пробужен, и који год су носили победно оружје на Турчина све је њих сећање на те даме

в., За кварт врачарски: Спаса Илић и Светозар Швабић.

г., За кварт палилулски: Сава Петровић — Ковачевић и Благоје Милошевић.

д., За кварт дорћолски: Јанаћ Константиновић и Владислав Ђорђевић.

ђ., За кварт савамалски: Атанасије Ђ. Кумануди и Никола Бошковић.

V

Председник износи на решење предлог суда о продаји извесних непокретних имања општинских и све непокретности регулационога фонда, у цели регулације Београда.

По прочитању списка имања и реферата председника општине, одбор је решио,

да овај предлог проуче и поднесу своје мишљење одбору на решење г.г. Мијајло Крстић, Настас Антоновић, Димитрије Милојевић, Михајло Михајловић, Д-р Војислав Суботић, Д-р Марко Николић и Светозар Швабић одборници; Јован Антонијевић члан суда и Владислав Павловић инжињер.

Да ово повереништво оцени, да ли би се и које друго општинско непокретно имање могло продати, које није обухваћено овим предлогом и да ли би које имање у предлогу за продају требало задржати за општинску потребу.

VI

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби АБр. 851, 820 и 835, одбор је изјавио мишљење,

да се Николи и Димитрију Т. Желесковићу, Јовану Ђикадићу техничару и Мицку Молеровићу може дати тражено уверење.

РЕДОВНА СЕДНИЦА
8. Фебруара 1896. г.

Председавао председник г. Михајло М. Богвић, присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, одборника били: г.г. М. Милашиновић, Коста Петровић, Д. С. Милутиновић, Стеван П. Поповић, С. Ђ. Јорговић, Сергеје Станковић, И. Козлић, Дамњан Стојковић, Јосиф С. Јовановић, Др. Марко Николић, Никола Бошковић, Голуб С. Јанић, Сава М. Цевајровић, Др. Вој. М. Суботић, Дим. Милојевић, Н. Спасић, Дим. Гавриловић, Влад М. Ђорђевић, Ј. Алкалај, Јанаћ Константиновић, Ђорђе Димитријевић, Н. Антоновић, Спасоје Илић, Ђ. М. Богдановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 1. фебруара 1896. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 1019, 871 и 925, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Михајло Д. Банковић шпедитер доброг владања и доброг имовног стања; да су му непознати Јован Николић бив. дрварски књиговођа и Васа Урошевић, калфа обућарски.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу. По прочитању тих молби АБр. 1018 и 1133, одбор је изјавио мишљење:

да се молиоцима Кости Јовановићу и Андреји Вељковићу техничару може дати тражено уверење.

IV

Председник извештава одбор да је на тражење полицијске власти АБр. 498 одбор изјавио, да му је непознато владање и имовно стање Љубомира Трајковића бравара оvd. да је тај Љубомир поднео молбу АБр. 1135, у којој је навео податке о својој личности и позвао се на извесне одборнике, да га као добра и уредна грађанина познају.

По прочитању те његове молбе и изјаве одборника, на које се је позвао, одбор је изјавио,

да је Љубомир Трајковић оvd. бравар доброг владања и доброг имовног стања. Овом изјавом поништава се издато уверење под АБр. 498, о чему известити првостепени суд за вар. Београд.

V

На молбу Видоја Виторовића оvd. бројача АБр. 1132. одбор је решио,

да се молилац Видоје Виторовић ослободи дужности присутничке, одредив на његово место Петра Радосављевића трговца.

VI

Поводом интерпелације одборника г. Михајла Михајловића, учињене у седници одборској од 25. Јануара 1896. год. АБр. 1043 председник подноси одбору одговор општинског лекара Д-ра Војислава Ж. Ђорђевића. Одбор је примио и знању

одговор д-ра В. Ж. Ђорђевића и прешао преко овог предмета на дневни ред.

VII

Одборник г. Димитрије Милојевић пита, кад ће се изнети одбору на решење питање о наметању и калдрмисању оног дела горње Јованове и Бркине улице, што је поред имања М. Ј. Антуле и Св. Николајевића. Председник је изјавио,

да се тај предмет налази пред одбором као хитна ствар.

VIII

Председник надзорне комисије за осветљење и трамвај-извештава одбор, да је сходно решењу одборском од 1896. год. расписана била лицитација за инсталацију електричног осветљења у згради општинског суда, али да на тој лицитацији није било ни једног лицитанта. По прочитању тога извештаја, одбор је решио,

да се инсталација електричног осветљења у згради општинског суда изврши у режији општинској према решењу одборском од 11. Јануара 1896. АБр. 580 и предрачуну комисијском.

гајило крешком свешћу.“⁽¹⁾ — Све ово досадашње описивање да завршимо овим карактеристичним речима: „Макар колика несрећа да постиже тада народ српски, овет се не да порећи, да му је из тог рата (Кочине крајине) огулоло и вријеме новог живота, који започе Кара-Ђорђевије, а изради Милош.“⁽²⁾

ГЛАВА ПЕТА.

Устанак Срба под Кара-Ђорђем

„Боже мили, чуда великога!
Кад се наше по земљи Србији,
По Србији земљи да преврне
И да друга постане судија;
Ту кнезови нису ради кави,
Нат' су ради Турци најелице,
Ал' је рада сиротиња раја,
Која глоба давати не може,
Ни тринти турскога зулума.“
Нар. песма.

I. Буна на дахије.

Стање у Србији и Турској после свиштовског мира; тежња султана за реформама. — Срби подижу Мустафа пашу и боре се с њим противу Пазван-паша. — Јаничарске поглавице заузимају Београд и утерјују се у Београд, пашалуку. — Зло стање Срба под дахијама. — Ради свој обез-

беђена дахије покушавају да побију прваке по народу — то даје непосредна повода устанку. — Договор за општи устанак; први почетци устанка; скупиштина у Орашцу бира Кара-Ђорђа за војсковођу; неколико речи о Кара-Ђорђу. — Први успеси устанка; битка код Сибнице; заузеће Рудника, међувремено покушаји за измирење, истовремено успеси у нахији: ваљевској, пожаревачкој и смедеревској — Кучук Алија излази против Кара-Ђорђа, несрећни сукоб на Врбичи и Јагодина, бегство Кучук-Алије с Гушанцем у Београд — Скупиштина у Остругу измирења с дахијама у Земуру, даљи рад устанка. — Опсада Београда, преговори с Бекир-пашом, безуспешно посредовање алачких кнежева за мир. — Ширење устанка у нахији: пожењској, соколској, и ужицкој.

По свиштовском уговору о миру Аустрија и по трећи пут предаје Србију на милост и немилост Турцима, и то после онако сјајног успеха Срба устаника и Фрајкораца у Кочиној крајини: када су они, надајући се сигурно ослобођењу, јуначки прогнали Турке са свога огњишта. Ну и поред свега тога, њима не би суђено да се ослободе. По одласку Ђесареваца Турци поседују све градове и вароши по Србији, и над Србима почну опет владати: паше, муле и кадије, муселими и крпачије, спахије и грчке владике; којима су они свима укупно, као и сваком појединцу служили и робовали. Турци заузму и земљу на отпочну ударати на њу намете као синови царски и аге, цедећи не-

милосрдно народ. Многи Србин таворећи тешку судбу и чекајући боље дане, морао се покорити силнима и с муком трпети њихова насиља аргатујући: за султана, пашу и тушта и тма изелица турских, који се крстише свакојаким именима, па и сваком последњем Турчину. Али у ово тешко време када Србин није смео коња појачати и оружја понети: када у богомољама није смео у звона звонити, и када га је Турчин сматрао као живу ствар, створену да њему служи, да му робује и угађа прохтевима и његовима његовим — у то време сва ова унижења, неправде и разне глобе није подносио цео српски народ; први протест противу тога били су српски Хајдуци. То су били људи, који су се због турских зулума повукли у планине, откуда су се с оружјем у руци, светили за турске неправде, враћајући им мило за драго. Маса народа и ако је трпељиво сносила турска насиља ипак је из потаје помагала хајдуке — живи протест народа српског противу угњетавања турског.

Још из раније Турци су почели увиђати своју слабост у погледу војничке извештаности — у оружју — код суседних

(1) Ранке Л. Новаковић Ст. Србија и Турска у XIX веку, стр. 58—59.

(2) Гласник срп. уч. друштва, књ. XX стр. 28—30.

IX

Председник извештава одбор, да је благајник општине г. Ђ. Ж. Нешић поводом решења одборског од 18. Маја 1895. год. АБр. 3112 поднео молбу, да се из одбора општинског одреди комисија, која би на лицу места оценила имање, што је он дао општини за кауцију, пошто је у своје време поднео већ уредну процену тога имања. По прочитању те молбе АБр. 5838/95. одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 11 решио,

да г.г. Јосиф С. Јовановић, Милан Милашиновић, Дим. Милојевић и Спаса Илић одборници оду на лице места о трошку г. Нешића и процене имање заложено за кауцију, па да свој извештај поднесу првој редовној одборској седници.

Напомена. Да у ову проценилачку комисију уђе г. Д. Милојевић одборник, одбор је једногласно решио.

X

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво, изабрато у седници одборској од 18. Јануара 1896. год. АБр. 434 довршило свој рад и поднело извештај о промени трошаринске тарифе заједно са нацртом нове трошаринске тарифе; напомиње још, да је раду овог повереништва суделовао и одборник г. Љуб. Марковић, по нарочитој жељи управе трошаринске, пошто је он, као председник пореске управе давао потребна обавештења повереницима. (Ову је напомену одбор примио к знању одобравајући је, АБр. 530). По прочитању тога извештаја, одбор је решио,

прима се овај извештај повереништва у свему. Предложена измена тарифе прима се у начелу с тим, да се појединачки претрес исте стави на дневни ред за прву седницу.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Буџетом општинским за 1896 год. учињене су велике уштеде како у персоналу тако и у потребама. Зато сваки онај, који је тражио какву било службу у општини,

нека се не нада да ће је добити, јер ће управа општинска, услед учињених уштеда, бити принуђена да већи број својих садањих службеника отпусти.

Ово се јавља свакоме ради знања па и оним грађанима, који често долазе и препоручују и траже, да се какво лице прими у општинску службу.

Књиге за жалбе. Да би суд општински могао сазнати каквих неправилности има по вароши, које није могао опазити преко својих органа, те да би их могао отклонити, као и да би сазнао, како поједини органи врше службу и владају се, кад нису пред очима својих старешина, — установљене су две књиге, од којих ће у једној уписивати примећене неправилности одборници општински, и та ће бити у сали одборској, а у другој сви остали грађани. Ова ће друга књига бити код секретара општине.

Сваку забележену примедбу суд ће узимати у поступак о чему ће се интересовани моћи уверавати из истих књига, у којима ће се и резултат рада бележити.

Удружење службеника београдске општине за штедњу

Према решењу управног одбора од 31-ог пр. м. набављено је за друштвени рачун, поред раније купљених 50 комада, још 30 комада 2% лутријских обвезница и то: серија 119, бр. 21; 2708,26; 2730,32; 2777,41; 2871,03; 2872,50; 2916,37; 2989,16; 3046,04; 2122,40; 3134,21; 3220,25; 3253,23; 3255,24; 3485,42; 3488,48; 3493,15; 3684,22; 3687,08; 3970,37; 3978,26; 4113,38; 5007,06; 5374,13; 5427,40; 5504,31; 5633,41; 6095,40; 6169,39; и 6169,48.

Ови лозови плаћени су по 86 д. комад.

хришћанских држава; и у њих се јавља тежња, да се и у томе с њима изједначе. Пред Кочину крајину мноштво Француза долази у Цариград да поради на уређењу турске војске, како би је оспособили, да стане на пут продирању Русије и Аустрије на Исток. На највишем месту у Цариграду већ се почело очајавати, да ће се моћи одржати у Европи. „Народ пак у Цариграду није хтео тако брзо да напусти стару срећу. Те несреће, што је царство претрпело, он је доводио отуда, што војводе собом нису ваљале ништа, те с пуним надањима очекиваше наследника Селима, у кога је налазио све врлине што их прописује коран, и по јавним местима могло се чути, да је он онај, који ће царству повратити некадању славу“⁽¹⁾. И султан Селим III увидевши слабу страну своје царевине у неизвесности војске, самовољи појединих папа и јаничара, науми да то измени и да од самовољних јаничара уреди редовну војску. С почетка је налазио на

⁽¹⁾ Л. Ранке (Ст. Нов.) Срби и Турци 19. в. стр. 59.

одобравање, али при преуређењу војске — чињенице, на којој је и почивала ова на сабљи задобивена царевина — наиђе на жесток отпор. То га доцније и главе стаде, у отвореној буни, јаничарској, јер овоме султану — реформатору, недостајаше потребна енергија и одлучност, да своје смерове у дело приведе.

Абу-Бефир-паша, који прими од Гесареваца Београд, имао је налог од султана да уклони јаничаре из београдског пашалука, који су пред Кочином крајином највећма беснили у том пограничном пашалуку, куда су их уклањали султани, бојећи се њихове самовоље. То су желели и Срби и молили Бефира, да не пушта у земљу омрзнуте јаничаре. Овај не смеде то отворено да изврши, већ прво убије Дели-Ахмета поглавицу јаничарског, и онда објави ферман којим се забрањује јаничарима да живе у Србији. Они се разбегну или притаје. Но кад на место Бефир-паше дође Шишан-паша, јаничари се опет поврате, да продуже стари занат.

Извештавајући о овоме удеоничаре, одбор их моли, да означене серије и бројеве упишу у удеоничке књижице.

Београд, 21. фебруара 1896. год.

Деловођа, Благајник, Председник,
Љуб. Ристић. Мил. Јовановић. Ђ. Ж. Нешић.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У свима књижарама може се добити нова књига

СА БЕЛОГ ГРАДА

ПРИПОВЕТКЕ ИЗ БЕОГРАДСКОГ ЖИВОТА

Једно добро срце. — Регулација. — Стари јади. — Микина женидба.

Написао Вој. Карапанџић. — Илустровао С. Тителбах.

Цена 1 динар.

Београд — Књижара В. Валожића.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
- б) За незидан шпархерд . . . . . 0·20 д.
- в) За узидан . . . . . 0·40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици . . . . . 0·50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака . . . . . 0·10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима . . . . . 0·10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи . . . . . 0·20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Гробарина:

- а) Гроб за децу . . . . . 7— д.
- б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
- в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
- г) Велика гробница III реда . . . . . 998·93 д.
- д) Велика гробница II реда . . . . . 1099·93 д.
- е) Велика гробница I реда . . . . . 1684·57 д.

III. Пражњење помијара и нуџника:

- а) Од кубног метра . . . . . 7·00 д.
- б) Од акова . . . . . 0·35 д.

За време Шишан-паше неки Хади-Мустава надгледаше зидање касарни у Београду. Он не одобраваше поступке Шишанове и беше наклоњен реформама султановим, које циљаху на добро земље. Самовољи јаничарској беше пак отсутан противник. Имајући везе — због рада око касарни — са Алексом Ненадовићем, прваком из ваљевске нахије, он помоћу њега начини молбу султану, на којој се потпишу многи Срби, да уклони Шишан-пашу. Непостоја много, а Татари једног дана улазећи у Београд повика: Мазул Шишан-паша, мазул! Хазур Хади-Мустафа-паша, Хазур! Хазур! И тако Хади-Мустафа поста београдским пашом почетком 1794. г.⁽¹⁾ Хади-Мустафа био је благ и mudar човек, али човек од реда, који ницију самовољу није хтео да трпи, и бринуо се да у његовом пашалуку буде добро како Турцима, тако и Србима.⁽²⁾

Наставиће се.

⁽¹⁾ Ненадовић М. Мемоари стр. 14 16.

⁽²⁾ Годишњица Н. Чупића, књ. XIII стр. 88